ΠΡΩΤΟΜΑΓΙΑΤΙΚΑ

ΤΟ ΑΝΘΟΣ ΤΗΣ ΑΝΑΣΤΑΣΕΩΣ

Τὰ παράδοξα καὶ μυστηριώδη ἄνθη. Τὸ ρόδο τῆς Ἱεριχοῦς. Τὸ νεκράνθεμο. Ἡ περίεργη ἱστορία τοῦ αἰωνοβίου λουλουδιοῦ τῆς Ἀναστάσεως. Τὸ δῶρο ἑνὸς Ἄραβος. Πῶς βρέθηκε μέσα στὸν τάφο μιᾶς ἀρχαίας ἱερείας τῆς Αἰγύπτου. Τὸ ἄνθισμά του ἔπειτα ἀπὸ τρεῖς χιλιάδες χρόνια !... Ὅπου ὁ Δὲκ τὰ σαστίζει... Ἡ ζωὴ καὶ ὁ θάνατος μέσα σ' ἕνα λουλοῦδι. Τὰ θαύματα ὀλίγων σταλαγματιῶν νεροῦ. Τὸ μυστηριῶδες λουλοῦδι κατὰ τὸν μεσαίωνα. Ἕνα παράξενο σύμβολο ἀπάνω στοὺς τάφους τῶν Σταυροφόρων καὶ τῶν Ἱππότῶν τῆς Μάλτας κλπ. κλπ.

Σήμερα ποὺ εἶνε λαμπρὴ μαζὺ καὶ γιορτὴ τῶν λουλουδιῶν, καὶ ἀπὸ παντοῦ ἀκούονται :

φωνὲς χαρᾶς καὶ χαρᾶς τραγούδια,

σήμερα νομίζουμε ὅτι πρέπει νὰ μιλήσουμε γιὰ ἕνα ἄγνωστο καὶ περίεργο λουλοῦδι.

Λοιπὸν δὲν εἶνε πολὺς καιρός, ποὺ στὸ Μουσεῖο τῶν Αἰγυπτιακῶν Ἀρχαιοτήτων στὸ Κάϊρο, κατετέθη μιὰ παράδοξη συλλογὴ φυτῶν προαιωνίων. Τὰ φυτὰ βρεθήκανε μέσα σὲ παναρχαίους Αἰγυπτιακοὺς τάφους, πλάϊ σὲ μούμιες. Μερικὰ ἀπὸ αὐτὰ λένε ὅτι διατηροῦνται θαυμάσια. Εἶνε δὲ περίεργα φυτά. Τὰ λουλούδια μερικῶν ἐξ αὐτῶν, ἐὰν τὰ βρέξῃ κανεὶς μὲ νερό, ζωντανεύουν καὶ παίρνουν τὴν παλιὰ φρεσκάδα τους. Εἶνε λουλούδια ποὺ μοιάζουν μὲ λωτοὺς ἄσπρους καὶ γαλάζιους, ἄλλα σὰν παπαροῦνες κόκκινες, ἄλλα σὰν χρυσάνθεμα, ἄλλα σὰν τὰ λουλούδια τῆς ροδιᾶς, τῆς τριανταφυλλιᾶς καὶ τῆς ἀψιθιᾶς.

Μεταξὺ τῶν νεκραναστημένων αὐτῶν λουλουδιῶν, τρία θεωροῦνται ὡς θαύματα βοτανικά.

Ἡ Φτέρη ἡ λεπτοφυὴς τοῦ Ἀρκανσάρ, τὸ Ρόδον τῆς Ἱεριχοῦς ποὺ ἀναφέρει καὶ ἡ Ἁγία Γραφή, καὶ τὸ Νεκράνθεμο, ποὺ ἀνακαλύφθηκε μέσα σ' ἕναν τάφο ἀρχαίου Αἰγυπτίου, ὅπου κοιμόταν ἐπὶ τρεῖς χιλιάδες χρόνια !...

Τὸ παράδοξο αὐτὸ λουλοῦδι, ὠνομάσθη «λουλοῦδι τῆς Ἀναστάσεως» εἶνε δὲ τὸ ὡραιότερο καὶ παραδοξότερο λουλοῦδι τοῦ κόσμου.

Πόθεν προέρχεται τὸ ἄνθος αὐτό ; Τί ἄνθος εἶνε ; Κανένας δὲν γνωρίζει. Δὲν μοιάζει μὲ κανένα ἄλλο φυτό. «Δὲν ἔχει ἴδιον γένος, λένε οἱ βοτανικοί, οὔτε καὶ κοιτίδα». Ἕνα αὐτὸ καὶ μόνον ὑπάρχει στὸν κόσμο, χωρὶς προγόνους, ὅπως θὰ μείνῃ καὶ χωρὶς ἀπογόνους.

***

Νὰ τώρα καὶ ἡ ἱστορία του :

Στὰ 1848 ὁ δόκτωρ Δὲκ, ἐπεχείρησε νὰ ἐξερευνήσῃ τὴν Ἄνω Αἴγυπτο καὶ ἰδίως τὴν ἔρημο γιὰ νὰ βρῇ τὰ πλούσια μεταλλεῖα σμαράγδων, τὰ ὁποῖα τόσον ἐξεμεταλλεύθη ἡ ἀρχαιότης.

Κατὰ τὴν περιήγησί του αὐτή, συνάντησε ἕναν γέρο Ἄραβα, τοῦ ὁποίου ἔσωσε τὴν ζωή.

Ὁ Ἄραψ ἦταν φτωχός, μὰ καὶ φιλότιμος. Θέλει νὰ πληρώσῃ τὸ καλὸ ποὺ ὁ ξένος ἐκεῖνος περιηγητὴς τοῦ ἔκαμε, ἀλλὰ δὲν ἔχει ἄλλο τίποτε, παρὰ ἕνα φυτὸ καχεκτικὸ καὶ ἀποξηραμένο, τὸ ὁποῖο, καθὼς ἰσχυρίζοταν, τὸ βρῆκε μέσα στὴν ἔρημο, μέσα σ' ἕνα τάφο παλαιό, ἐπάνω στὸν κόλπο μιᾶς Αἰγυπτίας ἱερείας.

Ὁ Δὲκ ἄκουσε ἀδιάφορα τὴν ἱστορία αὐτὴ καὶ ἐξέτασε τὸ φυτό. Δὲν εἶχε τίποτε ἄλλο στὸ ξηραμένο στέλεχός του, παρὰ δυὸ κάλυκας. Καημένο ἀπὸ τὸν ἥλιο καὶ ἀπὸ τὴν πολυκαιρία. Καθὼς τὸ κύτταζε τοῦ ἦρθε νὰ γελάσῃ.

Ὁ Ἀράπης στενοχωρήθηκε, πῆρε λίγο νερὸ καὶ ράντισε τὸ ξερὸ λουλοῦδι. Καὶ τότε ἕνα θαῦμα ἔγινε. Τὸ φυτὸ ζωογονήθηκε, τρεμοπάλιασε !... Τὸ στέλεχός του ἀνορθώθηκε... Οἱ κάλυκές του φούσκωσαν κ' ἕνα ὑπέροχο λουλοῦδι πρόβαλε κι' ἔρχισε νὰ βγάζῃ πέταλα θαυμάσια, ποὺ ἄνοιγαν ἀκτινοειδῶς γύρω ἀπὸ τὸ κέντρον !...

Σιγὰ - σιγὰ δέ, καθὼς ἄνοιγε τὰ πολύχρωμα πέταλά του, τὸ λουλοῦδι αὐτό, ἀποκάλυψε ἀνάμεσα σ' αὐτὰ μερικοὺς σπόρους, ποὺ ἦσανε ἐκεῖ κρυμμένοι ἀπὸ αἰῶνας.

Ὁ Δὲκ τάχασε. Τί θεῖο λουλοῦδι ἦταν ἐκεῖνο !... Τί πανέμμορφο καὶ πόσο ὑπέροχο !... Κ' οἱ σπόροι του ; Σὲ ποιὰ γῆ μποροῦσαν ἄραγε νὰ γονιμοποιηθοῦν καὶ ν' ἀνθίσουν ;

Μετὰ τὴν παροδικὴ αὐτὴ ἀνάσταση, τὸ ἄνθος ἄρχισε πάλι νὰ μαραίνεται, τὸ στέλεχός του ἄρχισε νὰ γέρνῃ, τὰ πέταλά του νὰ μαζεύωνται καὶ νὰ διπλώνωνται, τέλος δὲ κατέπεσε καὶ πέθανε... Εἶχε ἀναστηθῆ ἔπειτα ἀπὸ τρεῖς χιλιάδες χρόνια, κ' εἶχε μαραθῆ πάλι, μέσα σὲ λίγες στιγμές ! Γι' αὐτὸ τὸ ὠνόμασαν καὶ «λουλοῦδι τῆς Ἀναστάσεως».

***

Κατάπληκτος ὁ Δόκτωρ Δὲκ, πῆρε μαζύ του τὸ ἐξαιρετικὸ καὶ πρωτοφανὲς αὐτὸ φυτό. Ἑκατὸ φορὲς ἐπανέλαβε τὸ πείραμα ποὺ ἔκαμεν ὁ Ἄραψ, καὶ πάντοτε τὸ μικρὸ ἄνθος τῆς ἐρήμου, τὸ μυστηριῶδες φυτὸ τοῦ τάφου τῆς Αἰγυπτίας ἱερείας ἀνασταίνοταν ἀπὸ τὸν θάνατό του μὲ λίγες μοναχὰ σταγόνες νεροῦ ποὺ τὸ ράντιζε.

Σὰν πέθανε ὁ Δὲκ, κληροδότησε τὸ αἰώνιο αὐτὸ ἄνθος στὸν φίλο μαθητὴ του Λάμ, ὁ ὁποῖος δὲν ἔπαψε νὰ ἐπαναλαμβάνῃ τὸ πείραμα τῆς νεκραναστάσεως τοῦ λουλουδιοῦ.

Μολαταῦτα κανεὶς ποτὲ δὲν μπόρεσε νὰ ἐξακριβώσῃ τί εἴδους λουλοῦδι εἶνε αὐτό, κανεὶς δὲν μπόρεσε νὰ καταλάβῃ τὸ μυστήριο τῆς νεκραναστάσεώς του.

Φαίνεται ἐν τούτοις ὅτι κατὰ τὸν μεσαίωνα ἐγνώριζαν τὴν ὕπαρξι ἑνὸς τέτοιου λουλουδιοῦ. Ἴσως νάξαν βρῆ κανένα ὅμοιο σὲ ἄλλον Αἰγυπτιακὸ τάφο.

Ἕνα τέτοιο συμπέρασμα βγάζει στὸ βιβλίο του Ἡ Ψυχὴ τῶν Φυτῶν», ὁ Ἀρνολντ Μπόσκοβιτς, ἔχοντας ὑπ' ὄψιν του ἕνα παρόμοιο ἀνάγλυφο λουλοῦδι ποὺ ὑπάρχει πάνω στοὺς τάφους τῶν Σταυροφόρων καὶ τῶν Ἱπποτῶν τῆς Μάλτας, ὅπως καὶ στὸν καθεδρικὸ ναὸ τῆς Μπαγιώ. Μὲ τὸ λουλοῦδι αὐτό, ποὺ μοιάζει τόσο μὲ τὸ μυστηριῶδες «λουλοῦδι τῆς Ἀναστάσεως», ἐσυμβόλιζαν ἴσως στὸν μεσαίωνα τὴν αἰωνία ζωή.

ΕΝΑ ΑΝΕΚΔΟΤΟ ΤΟΥ ΚΡΟΜΒΕΛ

ΠΡΟΦΗΤΗΣ Ἢ ΑΠΑΤΕΩΝ...

Ὁ Κρόμβελ, ὁ μεγάλος ἄγγλος ἐπαναστάτης, ὁ ὁποῖος ἔγινε ἀργότερα δικτάτωρ τῆς Ἀγγλίας, εἶχε ἀρρωστήσει κάποτε πάρα πολὺ ἄσχημα, τόσο ποὺ ὅλοι πίστευαν ὅτι δὲν θὰ ζοῦσε. Ὁ ἀγγλικὸς λαὸς ἀγαποῦσε πάρα πολὺ τὸν κυβερνήτη του καὶ χιλιάδες κόσμου μαζευόντουσαν κάθε μέρα ἐμπρὸς στὸ μέγαρό του, γιὰ νὰ πληροφορηθοῦν γιὰ τὴν ὑγεία του.

Τότε ὁ Κρόμβελ διέταξε νὰ τοιχοκολλήσουνε μιὰ εἰδοποίησι, στὴν ὁποία ἔλεγε ὅτι ὁ Θεὸς εἶχε παρουσιασθῆ στὸν ὕπνο του καὶ τοῦ εἶχε εἰπῆ πὼς θὰ νικοῦσε τὴν ἀρρώστεια του καὶ θὰ γινότανε καὶ πάλι καλά.

— Ἂν πράγματι γίνω καλά, εἶπε σ' ἕναν ἔμπιστό του, ὁ κόσμος θὰ μὲ πάρῃ γιὰ προφήτη. Καταλαβαίνεις τί σημασία ἔχει αὐτό. Ἂν πάλι πεθάνω, δὲν ἔχω νὰ χάσω τίποτε, τὸ πολὺ - πολὺ θὰ μὲ πάρουν γιὰ ἀπατεῶνα !...

ΓΙΑ ΝΑ ΜΑΝΘΑΝΕΤΕ

ΚΑΙ ΝΑ ΔΙΑΣΚΕΔΑΖΕΤΕ

Ὁ ἀριθμὸς τῶν διαφόρων γλωσσῶν ποὺ ὁμιλοῦνται στὸν κόσμο ἀνέρχεται σὲ 3064.

— Ὑπάρχουν ἐν ὅλῳ 1000 περίπου θρησκεῖες στὴν οἰκουμένη.

— Ὁ μέσος ὅρος τῆς ζωῆς τοῦ ἀνθρώπου εἶνε τὰ 33 ἔτη.